za ljudska prava Bosne i Hercegovine" i obavljat će dužnosti sukladno odredbama ovog zakona.

Članak 41.

1. Do 31. prosinca 2003. godine, postojat će samo jedan ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine (prijelazni ombudsman), imenovan od strane predsjedatelja OESS-a nakon savjetovanja sa Predsjedništvom Bosne i Hercegovine, predsjedateljom Zastupničkog doma Bosne i Hercegovine i predsjedateljom Doma naroda Bosne i Hercegovine. Prijelazni ombudsman ne može biti državljanin Bosne i Hercegovine ili državljanin susjedne zemlje.
2. Osoba koja bude obavljala dužnost ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine u vrijeme stupanja na snagu ovog zakona bit će prijelazni ombudsman Bosne i Hercegovine.
3. Prijelazni ombudsman će nastaviti da obavlja svoje dužnosti sve do imenovanja ombudsmana sukladno odredbama poglavlja III ovog zakona.

Članak 42.

Prijelazni ombudsman će imati sve privilegije i imunitete navedene u članku III, stavak 4. Aneksa 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Članak 43.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na proračun, imenovanje osoblja u granicama proračuna i izvješća Predsjedništvu o izvršenju proračuna neće se primjenjivati na prijelaznog ombudsmana.

Članak 44.

Prijelazni ombudsman će dostaviti svoja godišnja i specijalna izvješća Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Zastupničkom domu Bosne i Hercegovine, Domu naroda Bosne i Hercegovine i Visokom predstavniku.

Članak 45.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana nakon objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

175

Koristeći se ovlastima koje su mi date u članku V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzimajući u obzir članak II.1.(d) istog sporazuma prema kojem je Visoki predstavnik ovlašten "pružati pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa civilnom provedbom";

Pozivajući se na točku XI.2. Zaključaka Vijeća za impelementaciju mira koji se sastao u Bonnu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojoj je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem konačnih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi s određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podtočkom (c) ove točke) "i druge mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Konstatirajući da se u Njujorškoj deklaraciji od 15. studenoga 1999. godine kaže da je dogovoreno "da će predsjednici Parlamentu Bosne i Hercegovine predložiti i energično podržati uvođenje jedinstvene putovnice na koricama koje bi bio samo naziv Bosna i Hercegovina na ćiriličnom i latiničnom pismu";

Konstatirajući zatim da je na 6. sastanku Konsultativne radne skupine Europske unije i Bosne i Hercegovine održanom u Sarajevu, 21. ožujka 2000. godine, među preporučenim mjerama bila i ta da "(će) Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine donijeti potrebne izmjene i dopune Zakona o putnim ispravama za izradu jedinstvene putovnice do početka rujna. Nova putovnica bit će predstavljena javnosti do kraja 2000. godine."

Konstatirajući zatim da se u Aneksu Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Brislu, 23-24. svibnja 2000. godine, kaže da Vijeće traži da tijela Bosne i Hercegovine žurno pristupe rješavanju pitanja među kojima je i pitanje početka "izdavanja zajedničke putovnice od strane Ministarstva civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine (rujna 2000. godine)";

Konstatirajući zatim da neophodne mjere za izdavanje jedinstvene putovnice utvrđene izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH, br. 27/00) nisu poduzete do utvrđenoga roka od strane nadležnih tijela Bosne i Hercegovine i entiteta;

Vodeći računa da je potrebno osigurati privremene uvjete da se i dalje izdaju putovnice dok jedinstvena putovnica ne bude moguća; i

Svjestan da je za dalje izdavanje putovnica na privremenoj osnovi neophodna izmjena u zakonu koja mora nastupiti odmah;

Na osnovu svega iznesenoga, ovim donosim

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE

U Zakonu o putnim ispravama Bosne i Hercegovine, objavljenome u "Službenom glasniku BiH", broj 4/97, sa izmjenama i dopunama objavljenima u "Službenom glasniku BiH", broj 1/99, 9/99 i 27/00) se mijenja i dopunjuje kako slijedi:

Članak 1.

Nadležna tijela za izdavanje putnih isprava iz članka 13. ovoga zakona mogu izdavati putne isprave i poslije 30. studenoga 2000. godine u onom obliku koji je važio prije izmjena i dopuna objavljenih u "Službenom glasniku BiH", broj 27/00, dok se ne steknu uvjeti za izdavanje putnih isprava sukladno spomenutim izmjenama i dopunama.

Članak 2.

Putne isprave izdate u skladu sa prethodnim člankom neće važiti poslije 28. studenoga 2002. godine.

Članak 3.

Ova odluka objavit će se u "Službenom glasniku BiH" i "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske", a stupa na snagu danom donošenja.

Broj 65/00
12. prosinca 2000. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Wolfgang Petritsch, v. r.

176

Na temelju točke IV stavak 7. Odluke o organizaciji Tajništva Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 5/00) Kolegij Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na sjednici održanoj 24. studenoga 2000. godine, donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU TAJNIKA KOMISIJE ZA USTAVNA I PRAVNA PITANJA DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE

I

ALJOŠA ČAMPARA, imenuje se na dužnost tajnika Komisije za ustavna i pravna pitanja Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

II

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

prijema u njihovu službu u vrijeme njihovog otpuštanja iz službe Institucije.

Član 39.

Na prijedlog Institucije, finansije neophodne za njeno funkcionisanje bit će uvrštene u budžet Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

XV - Prijelazne odredbe

Član 40.

1. Po stupanju na snagu ovog zakona, Ured ombudsmana za ljudska prava ustanovljen Aneksom 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini će se zvati "Ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine" i obavljat će dužnosti u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 41.

1. Do 31. decembra 2003. godine, postojat će samo jedan ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine (prijelazni ombudsman), imenovan od strane predsjedavajućeg OSCE-a nakon konsultovanja sa Predsjedništvom Bosne i Hercegovine, predsjedavajućim Predstavničkog doma Bosne i Hercegovine i predsjedavajućim Doma naroda Bosne i Hercegovine. Prijelazni ombudsman ne može biti državljanin Bosne i Hercegovine ili državljanin susjedne zemlje.
2. Osoba koja bude obavljala dužnost ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine u vrijeme stupanja na snagu ovog zakona bit će prijelazni ombudsman Bosne i Hercegovine.
3. Prijelazni ombudsman će nastaviti da obavlja svoje dužnosti sve do imenovanja ombudsmana u skladu sa odredbama poglavlja III ovog zakona.

Član 42.

Prijelazni ombudsman će imati sve privilegije i imunitete navedene u članu III stav 4. Aneksa 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Član 43.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na budžet, imenovanje osoblja u granicama budžeta i izvještaje Predsjedništvu Bosne i Hercegovine o izvršenju budžeta neće se primjenjivati na prijelaznog ombudsmana.

Član 44.

Prijelazni ombudsman će dostaviti svoje godišnje i specijalne izvještaje Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Predstavničkom domu Bosne i Hercegovine, Domu naroda Bosne i Hercegovine i Visokom predstavniku.

Član 45.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana nakon objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

175

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o civilnom provođenju Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o provođenju civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1.(d) istog sporazuma prema kojem je Visoki predstavnik ovlašten da "pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa civilnim provođenjem";

Pozivajući se na tačku XI.2. Zaključaka Vijeća za impelementaciju mira koji se sastao u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojoj je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem konačnih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podtačkom (c) ove tačke) "i druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Konstatirajući da se u Njujorškoj deklaraciji od 15. novembra 1999. godine kaže da je dogovoreno "da će predsjednici Parlamentu Bosne i Hercegovine predložiti i energično podržati uvođenje jedinstvenog pasoša na čijim bi koricama bio samo naziv Bosna i Hercegovina na ćiriličnom i latiničnom pismu";

Konstatirajući zatim da je na 6. sastanku Konsultativne radne grupe Evropske unije i Bosne i Hercegovine održanom u Sarajevu, 21. marta 2000. godine, među preporučenim mjerama bila i ta da "(će) Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine donijeti potrebne izmjene i dopune Zakona o putnim ispravama za izradu jedinstvenog pasoša do početka septembra. Novi pasoš će biti predstavljen javnosti do kraja 2000. godine."

Konstatirajući zatim da se u Aneksu Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Briselu, 23-24. maja 2000. godine, kaže da Vijeće traži da organi Bosne i Hercegovine hitno pristupe rješavanju pitanja među kojima je i pitanje početka "izdavanja zajedničkog pasoša od strane Ministarstva civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine (septembar 2000. godine)";

Konstatirajući zatim da neophodne mjere za izdavanje jedinstvenog pasoša utvrđene izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 27/00) nisu preduzete do utvrđenog roka od strane nadležnih organa Bosne i Hercegovine i entiteta;

Vodeći računa da je potrebno osigurati privremene uslove da se i dalje izdaju pasoši dok jedinstveni pasoš ne bude moguć; i

Svjestan da je za dalje izdavanje pasoša na privremenoj osnovi neophodna izmjena u zakonu koja mora nastupiti odmah;

Na osnovu svega iznesenog, ovim donosim

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE

U Zakonu o putnim ispravama Bosne i Hercegovine, objavljenom u "Službenom glasniku BiH", broj 4/97, sa izmjenama i dopunama objavljenim u "Službenom glasniku BiH", br. 1/99, 9/99 i 27/00) se mijenja i dopunjuje kako slijedi:

Član 1.

Nadležni organi za izdavanje putnih isprava iz člana 13. ovog zakona mogu izdavati putne isprave i poslije 30. novembra 2000. godine u onom obliku koji je važio prije izmjena i dopuna objavljenih u "Službenom glasniku BiH", broj 27/00, dok se ne steknu uslovi za izdavanje putnih isprava u skladu sa spomenutim izmjenama i dopunama.

Član 2.

Putne isprave izdate u skladu sa prethodnim članom neće važiti poslije 28. novembra 2002. godine.

Član 3.

Ova odluka će se objaviti u "Službenom glasniku BiH" i "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske", a stupa na snagu danom donošenja.

Broj 67/00
12. decembra 2000. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Wolfgang Petritsch, s. r.

176

Na osnovu tačke IV stav 7. Odluke o organizaciji Sekretarijata Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 5/00) Kolegij Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na sjednici održanoj 24. novembra 2000. godine, donio je

XV - Прелазне одредбе

Члан 40.

По ступању на снагу овог закона, канцеларија омбудсмана за људска права установљен Анексом 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини ће се звати "Омбудсман за људска права Босне и Херцеговине" и обављаће дужности у складу са одредбама овог закона.

Члан 41.

1. До 31. децембра 2003. године, постојат ће само један омбудсман за људска права Босне и Херцеговине (пријелазни омбудсман), именован од стране предсједавајућег ОЕБС-а након консултовања са Предсједништвом Босне и Херцеговине, предсједавајућим Представничког дома Босне и Херцеговине и предсједавајућим Дома народа Босне и Херцеговине. Пријелазни омбудсман не може бити држављанин Босне и Херцеговине или држављанин сусједне земље.
2. Лице које буде обављало дужност омбудсмана за људска права Босне и Херцеговине у вријеме ступања на снагу овог Закона биће прелазни омбудсман Босне и Херцеговине.
3. Пријелазни омбудсман ће наставити да обавља своје дужности све до именовања омбудсмана у складу са одредбама поглавља III овог закона.

Члан 42.

Пријелазни омбудсман ће имати све привилегије и имунитете наведене у члану III, став 4. Анекса 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Члан 43.

Одредбе овог закона које се односе на буџет, именовање особља у границама буџета и извјештаје Предсједништву Босне и Херцеговине о извршењу буџета неће се примјењивати на пријелазног омбудсмана.

Члан 44.

Пријелазни омбудсман ће доставити своје годишње и специјалне извјештаје Предсједништву Босне и Херцеговине, Представничком дому Босне и Херцеговине, Дому народа Босне и Херцеговине и Високом представнику.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана након објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

175

Користећи се овлаштењима која су ми дата у члану V Анекса 10. (Споразум о цивилном провођењу Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о провођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1.(д) истог споразума према којем је Високи представник овлаштен да "пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилним провођењем";

Позивајући се на тачку XI.2. Закључака Савјета за импелементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којој је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем коначних одлука, када то буде сматрао неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подтачком (ц) ове тачке) "и друге мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Констатујући да се у Њујоршкој декларацији од 15. новембра 1999. године каже да је договорено "да ће предсједници Парламенту Босне и Херцеговине предложити и енергично подржати увођење јединственог државног пасоша на чијим би корицама био само назив Босна и Херцеговина на ћириличном и латиничном писму";

Констатујући затим да је на 6. састанку Консултативне радне групе Европске уније и Босне и Херцеговине одржаном у Сарајеву, 21. марта 2000. године, међу препорученим мјерама била и та да "(ће) Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине донијети потребне измјене и допуне Закона о путним исправама за израду јединственог пасоша до почетка септембра. Нови пасош ће бити представљен јавности до краја 2000. године."

Констатујући затим да се у Анексу Декларације Савјет за имплементацију мира, које се састало у Бриселу, 23-24. маја 2000. године, каже да Савјет тражи да органи Босне и Херцеговине хитно приступе рјешавању питања међу којима је и питање почетка "издавања заједничког пасоша од стране Министарства цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине (септембар 2000. године)";

Констатујући затим да неопходне мјере за издавање јединственог пасоша утврђене измјенама и допунама Закона о путним исправама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 27/00) нису предузете до утврђеног рока од стране надлежних органа Босне и Херцеговине и ентитета;

Водећи рачуна да је потребно да се обезбиједе привремени услови да се и даље издају пасоши док јединствени пасош не буде могућ; и

Свјестан да је за даље издавање пасоша на привременој основи неопходна измјена у закону која мора наступити одмах;

На основу свега изнесеног, овим доносим

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПУТНИМ ИСПРАВАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

У Закону о путним исправама Босне и Херцеговине, објављеном у "Службеном гласнику БиХ", број 4/97, са измјенама и допунама објављеним у "Службеном гласнику БиХ", бр. 1/99, 9/99 и 27/00 се мијења и допуњује како слиједи:

Члан 1.

Надлежни органи за издавање путних исправа из члана 13. овог закона могу издавати путне исправе и послије 30. новембра 2000. године у оном облику који је важио прије измјена и допуна објављених у "Службеном гласнику БиХ", број 27/00, док се не стекну услови за издавање путних исправа у складу са споменутим измјенама и допунама.

Члан 2.

Путне исправе издате у складу са претходним чланом неће важити послије 28. новембра 2002. године.

Члан 3.

Ова одлука ће се објавити у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ" и "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу даном доношења.

Број 67/00
12. децембра 2000. године
Сарајево

Високи представник
Wolfgang Petritsch, с. р.

176

На основу тачке IV став 7. Одлуке о организацији Секретаријата Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 5/00) Колегиј Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на сједници одржаној 24. новембра 2000. године, донио је

ОДЛУКУ

О ИМЕНОВАЊУ СЕКРЕТАРА КОМИСИЈЕ ЗА УСТАВНА И ПРАВНА ПИТАЊА ДОМА НАРОДА ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I

АЉОША ЧАМПАРА, именује се на дужност секретара Комисије за уставна и правна питања Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.